

РЕШЕНИЕ

№ 6669

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6664** по описа за **2023** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е образувано е по касационна жалба на Р. С. З., чрез пълномощник – адв. Борисов срещу решение № 1380 от 17.12.2021 г., постановено по нах дело № 13631/2021 г. на СРС, НО, 8 състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 2641799/2019 г., издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП за налагането на административно наказание "глоба" в размер на 300 лв. за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 ЗДвП. Касаторът оспорва решението като неправилно постановено в нарушение на закона при съществени нарушения на процесуалните правила – допуснато нарушение по отношение на субекта на административно наказателна отговорност, предвид собствеността на МПС на ЕТ, а административното наказание глоба е наложено на Р. З.. Оспорва се и точността на описаното в ЕФ място на нарушението, установено с АТСС, защото нямало общо означение за кое населено място се сочи мястото на извършеното нарушение. Иска се тази инстанция да отмени решението на СРС и вместо него да постанови друго, с което да отмени Електронен фиш серия К № 2641799/2016 г., издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи. Претендират се разноски за двете инстанции – въззивна и касационна.

Ответникът– СДВР оспорва касационната жалба в приложено по делото становище.

Прокурорът от СГП предлага да се остави в сила решението на СРС.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима - подадена е от надлежна страна в 14-дневния срок срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Административен съд София–град при извършената касационна проверка прие следното:

Нарушението, за което е санкциониран жалбоподателя е безспорно и правилно установено от СРС. Безспорно е, че жалбоподател е управлявал МПС, собственост на ЕТ „Райко Зашев“, съгласно приложената справка за собственост на МПС. По законова презумпция, чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител. Неправилно използваната терминология, различна от правното значение на термина „законен представител“ е законодателно наложено и съдилищата са задължени да се съобразяват с това. На това основание оплакването и касационната жалба е неоснователно и не води до праволно установеното от СРС, че санкцията следва да бъде понесена от касатора. По същия начин се отговаря и на другото оплакване за неустановено място на извършено административно нарушение и за кое населено място следва да се приеме мястото на извършването. За информация на жалбоподател, АМ Л. е част от републиканска пътна мрежа, не преминава през никое населено място, посоката на движение на автомобила е посочена и в самия ЕФ се сочи, че нарушението е извън населено място, за което е определено и нарушение по чл.21, ал. 2 от ЗДвП.

Обжалваното решение е неправилно като краен резултат, по причини, които не могат да се вменят като нарушение от страна на СРС.

Съгласно чл. 11 ЗАНН по въпросите на обстоятелствата, изключващи административнонаказателната отговорност, се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго. Същевременно, тъй като препращането по чл. 11 ЗАНН е към всички изключващи отговорността обстоятелства, уредени в общата част на НК: а) основанията, изключващи санкционирането и изтърпяването на наказанието; б) основанията за освобождаване от отговорност; в) основанията за освобождаване от изтърпяване на наложеното наказание. Давността попада в първата група и е без съмнение обстоятелство, изключващо наказателната отговорност – тъй като тя може да се осъществи само чрез наказателния процес, прекратяването му с изтичане на давността осуетява тази отговорност и като краен резултат я погасява. Същевременно ЗАНН няма собствена регламентация по този въпрос, поради което уредбата относно погасяването на наказателното преследване по давност от общата част на НК е субсидиарно приложима в административнонаказателния процес съгласно чл. 11 ЗАНН (Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВКС и ВАС по т. д. 1/2014 г.).

С изтичането на предвидената от закона погасителната давност се изключва всяко административнонаказателно производство - чл. 79, ал. 1, т. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН. Така административнонаказателната отговорност се погасява, тъй като извън рамките ѝ нейното осъществяване не е допустимо. Последиците / са както процесуални, така също и материалноправни – тя погасява ангажирането на отговорността – наказателна или административнонаказателна на нарушителя, но и препятства санкционирането му. При положение, че законодателят е предвидил, че с изтичане на сроковете за реализирането ѝ, наказателната отговорност за престъпления се преклудира, по аргумент на по-силното основание това важи по идентичен начин и за административнонаказателната отговорност за административни нарушения.

Продължителността на давността за тях съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (изм., ДВ, бр. 26 от 2010) вр. чл. 11 ЗАНН е 3 години. Съгласно чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН срокът ѝ тече от довършването им. Спира съгласно чл. 81, ал. 1 НК вр. чл. 11 ЗАНН, когато преследването зависи от разрешаването на предварителен въпрос с влязъл в сила съдебен акт. Прекъсва се по чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН с всяко действие на надлежните органи, предприето към санкционираното лице, след което почва да тече нова давност. Независимо колко пъти и/или за какъв период от време давността е спирана и прекъсвана, обаче, съгласно чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 от ЗАНН производството по вменена отговорност на всяко едно административно нарушение се изключва, ако е изтекъл срок, който с една втора надвишава този по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК вр. чл. 11 НК. В отсъствието на норма в ЗАНН за абсолютната погасителна давност и предвид препращането по чл. 11 ЗАНН, субсидиарно приложими са чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК.

В случая с Електронен фиш серия К № 2641799/2019 г., издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП на Р. С. З. е наложена глоба за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, извършено на 29.03.2019 г. Това именно е моментът, от който започва да тече давността за административнонаказателното преследване съгласно чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН. Според правната уредба, в сила по време на извършването му и затова приложима съгласно чл. 3, ал. 1 ЗАНН, абсолютната давност е 4 години и 6 месеца (3 години по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г.) вр. чл. 11 ЗАНН с половината от тези 3 години, равняваща се на 1 година и 6 месеца по чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН). Така при начален момент 29.03.2019 г., срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (изм., ДВ, бр. 26 от 2010) вр. чл. 11 ЗАНН от 4 години и 6 месеца е изтекъл на 29.09.2023 г. Не подлежи на удължаване вследствие на спиране или прекъсване на течението ѝ с каквито и да е процесуални действия в досъдебната и/или съдебната фаза на административнонаказателния процес. Няма нормативни изключения, заради които да не важи. На първо място, такова не произтича от чл. 82 ЗАНН, тъй като уредената от него давност е такава за изпълнение на административните наказания по чл. 13 ЗАНН, която е различна от давността по чл. 80, ал. 1, т. 5 вр. чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН за възбуждане и провеждане на административнонаказателно преследване с оглед тяхното налагане. Двете не са юридически тъждествени, независими са една от друга, взаимно не се дерогират, всяка има свое самостоятелно действие. На второ място, абсолютната погасителна давност изключва всяко административно-наказателно преследване, вкл. при спазване на сроковете по чл. 34 ЗАНН. Доколкото издаването на Електронен фиш серия К № 2641799/2019 г., издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи е действие по чл. 81, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН, то прекъсва общата давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК вр. чл. 11 ЗАНН, не и абсолютната по чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН - последните норми изрично постановяват, че течението ѝ не подлежи на каквото и да е прекъсване и спрямо нея то не се проявява.

Приложимата в случая погасителна давност по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г.) вр. чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН е изтекла на 29.09.2023 г. Давността подлежи на прилагане служебно, тъй като с изтичането ѝ държавата губи материалното си право и да наложи наказание на дееца, и да изпълни вече наложеното такова (Тълкувателно постановление № 1/15 г. на ВКС и ВАС). Давността погасява административнонаказателната отговорност, тъй като прави недопустимо

административнонаказателното производство, в рамките което тя може да се осъществява. Вследствие на това понастоящем административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана по чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 ЗДвП, макар тя да е погасена от изтеклия на 29.09.2023 г. абсолютен давностен срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК (изм. - ДВ, бр. 26 от 2010 г.) вр. чл. 81, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН за нейната реализация.

XX касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение следва да се касира и вместо него да се постанови друго, с което Електронен фиш серия К № 2641799/2019 г., издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи да бъде отменен, а административнонаказателното производство да се прекрати съгласно чл. 24, ал. 1, т. 2 НПК вр. чл. 84 ЗАНН поради изтекла абсолютна погасителна давност.

По отношение искането за присъждане на разноски, такива са доказани в размер на 300 лева, по приложения договор за правна защита и съдействие по нах дело 13631/21 г. по описа на СРС.

Водим от горното, Административен Съд С.–град, XX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1382 от 17.12.2021 г., постановено по нах дело № 13631/2021 г. По описа на СРС и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № 2641799/2019 г., издаден от Столичната дирекция на вътрешните работи, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал.2, т. 4 ЗДвП на Р. С. З., като ЕТ „Райко Зашев“ ЕИК[ЕИК] е наложена глоба в размер на 300 (триста) лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство и ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство за същото нарушение поради изтичане на предвидената от закона ДАВНОСТ.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да плати на Р. С. З., като ЕТ „Райко Зашев“ ЕИК[ЕИК] сумата 300 (триста) лева разноски

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1

2